

هم سفر دلفین ها

حبیب یوسفزاده

انسان نخستین وقت زیادی صرف می کرد تا فقط زنده بماند، در حالی که انسان امروز بیشترین تلاش خود را برای جلب توجه دیگران صرف می کند! خیلی ها هر روز، ساعت ها در کوچه پس کوچه های مجازی این دهکده جهانی، به دنبال چند «لایک» ناقابل سرگردانند و مثل مگسی افتاده در تَنگِ شکر، غرق در شیرینی هایی هستند که در نهایت فایده چندانی برایشان ندارد. این آدم ها دائم از شاخه ای به شاخه ای دیگر می پرند، بدون اینکه فرصت تمرکز و تفکر عمیق روی موضوع خاصی را داشته باشند. چشم هایشان مرتب دنبال بازی های جدید، مدهای جدید، اتفاق های حیرت انگیز جدید و حاشیه های جدید زندگی فوتبالیست ها و هنرپیشه هاست. این ها دریایی از این سر دنیا تا آن سر دنیا برای خود ساخته اند که حداکثر چند وجب بیشتر عمق ندارد. خوش حال اند از اینکه آزادانه در همه جای جهان حضور دارند، اما بی خبرند از اینکه دریای چند وجبی آن ها، فقط جای ماهی های قرمز کوچولو و قورباغه هاست. در چنین دریای کم عمقی، نهنگ و دلفین و سایر موجودات شگفت انگیز اقیانوس ها راهی ندارند.

دوستان جوان من، بیایید نگاهی به اطراف خود بیندازیم و ببینیم با وقت گران تر از طلای خود چه می کنیم؟ حواسمان باشد، اگر برنامه درستی برای استفاده از گنجینه عمر خود نداشته باشیم، ناچار، بخشی از برنامه دیگران خواهیم شد! مطمئنم شما هم مثل من، ترجیح می دهید هم سفر دلفین ها باشید تا قورباغه ها.

